

Persbericht

9 oktober 2008

Gelijke kansen op werk en ontwikkeling voor mensen met een beperking

Een nieuwe aanpak die veel meer mensen met een beperking uitzicht biedt op een baan en die hen stimuleert om hun talenten tot bloei te laten komen. Dat is wat de commissie fundamentele herbezinning Wsw voorstelt. Bert de Vries, voorzitter van de commissie, overhandigt vandaag het eerste exemplaar van het advies van zijn commissie aan staatssecretaris Aboutaleb van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

De commissie richt zich op mensen die niet in staat zijn het minimumloon te verdienen en die om te kunnen werken voor langere tijd ondersteuning nodig hebben. Het gaat om ongeveer 400.000 mensen. 150.000 mensen werken al, van wie 100.000 in de Wsw. 250.000 mensen staan nog aan de kant, van wie 20.000 op een wachtlijst voor de Wsw. 'De huidige regelingen, zoals de Wsw, de WWB en de Wajong, leiden ertoe dat mensen tussen wal en schip vallen en remmen de ontwikkeling af van mensen die aan de slag zijn. Dit doet geen recht aan hun mogelijkheden en kan er toe leiden dat meer publieke middelen worden ingezet dan nodig. Dat is onrechtvaardig en inefficiënt', aldus Bert de Vries.

Maatwerk

Bert de Vries: 'Alles draait om het bieden van maatwerk. Dat kan alleen als niet de regeling, maar de werkzoekende en de werkgever centraal staan.' Iedereen, met of zonder uitkering, kan met de nieuwe aanpak aan de slag. Op een concrete werkplek wordt gekeken wat iemand nog kan verdienen en welke ondersteuning nodig is om te werken. Gemeenten en het UWV zijn vrij om het maatwerkpakket te bieden aan de werkzoekende en de werkgever, om in te kopen bij allerlei organisaties en om te bepalen waar wordt gewerkt en wat voor soort dienstverband wordt aangegaan. 'Haagse regels mogen maatwerk niet langer in de weg staan', aldus Bert de Vries.

Stimuleren

Mensen worden gestimuleerd het beste uit zichzelf te halen. Gemeenten en het UWV kunnen uitkeringsgerechtigden verplichten te werken naar vermogen. Daar staat tegenover dat de werkzoekende ook het heft in eigen hand kan nemen door de gemeente of het UWV opdracht te geven de zoektocht naar werk te starten of door zelf een organisatie in de arm te nemen en het traject vorm te geven. De beloning zorgt ervoor dat mensen gelijk worden beloond voor hun inspanning en er altijd financieel op vooruit gaan als zij gaan werken, meer gaan werken, productiever worden of doorstromen naar een baan zonder ondersteuning.

Door de manier van financieren loont het ook voor gemeenten en het UWV om de doelgroep aan de slag te helpen, hun mogelijkheden optimaal te ontwikkelen of hen door te laten stromen naar een baan zonder ondersteuning. Mensen die werken leveren namelijk geld op, doordat 75 procent van

hun loon wordt gekort op hun uitkering. Dat geld kunnen gemeenten en het UWV gebruiken om veel meer mensen uit de doelgroep aan de slag te helpen. Het risico dat zij zich vooral inzetten voor de best bemiddelbaren wordt ondervangen door een baangarantie voor het meest kwetsbare deel van de doelgroep, van wie de begeleiding meer kost dan dat hun werk oplevert. Dit sluit aan bij de gedachte van de Wsw om arbeid te garanderen voor mensen die daarop anders niet hoeven te rekenen.

Om werkgevers te stimuleren banen te bieden, wordt de administratieve rompslomp verminderd en krijgen zij een duidelijk aanspreekpunt bij gemeenten of het UWV. Ook krijgt de werkgever de garantie dat hij waar krijgt voor zijn geld. Hij betaalt een loon dat overeenkomt met de prestatie van de werknemer.

Door mensen, gemeenten, het UWV en werkgevers optimaal te stimuleren werk te maken van werk wil de commissie voorkomen dat regelingen een fuik worden, waar mensen in opgesloten raken. Bert de Vries: 'Regelingen voor gesubsidieerd werk zijn vaak ten onder gegaan aan hun eigen succes. Deze regelingen waren voor de mensen zelf en de uitvoerders zo gunstig, dat ze een grote aanzuigende werking hadden en mensen niet gestimuleerd werden zich verder te ontwikkelen of door te stromen naar een reguliere baan. De oplossing was dan vaak om de toegang te beperken of de regelingen af te schaffen. Wie dan buiten de boot viel, had pech. Met deze nieuwe aanpak krijgt iedereen weer kansen.'

Nieuwe kansen zijn er ook voor de sw-bedrijven, waar nu het grootste deel van de Wsw-ers werkt. Als leerwerkbedrijf kunnen zij mensen met een beperking opleiden en door laten stromen naar een duurzame baan. Zij zijn de ambassadeur die werkgevers verleidt om deze mensen aan de slag te helpen en die hen daarbij ondersteunt. Voor diegenen die niet bij een reguliere werkgever terecht kunnen, zal het sw-bedrijf de rol van gespecialiseerde werkgever blijven vervullen.

Gefaseerde invoering

De commissie stelt voor de nieuwe aanpak goed voor te bereiden en gefaseerd in te voeren. Pilots zijn nodig om landelijke, uniforme protocollen te ontwikkelen om het maatwerkpakket op de werkplek vast te stellen en geïnvesteerd moet worden in de dienstverlening van gemeenten en het UWV. Om te kunnen leren van ervaringen en beter zicht te krijgen op het benodigde budget om nieuwe wachtlijsten te voorkomen, wordt de nieuwe aanpak geleidelijk ingevoerd, te beginnen met de nieuwe werkregeling voor Wajongers en experimenten voor bijstandsgerechtigden.

Opdracht

De commissie fundamentele herbezinning Wsw is in februari 2008 door staatssecretaris Aboutaleb gevraagd hoe de arbeidsparticipatie kan worden bevorderd van mensen die niet op eigen kracht een baan kunnen vinden of behouden, zonder dat dit meer geld kost. De commissie, onder leiding van Bert de Vries, oud-minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, kreeg de opdracht niet alleen te kijken naar de Wsw, maar alle regelingen in samenhang te bezien.

Noot voor de redactie (niet voor publicatie):

Neem voor meer informatie contact op met Ilse Miltenburg, communicatieadviseur info@werken-naar-vermogen.nl.